

S. Andreas – 30ste Zondag door het Jaar – 25 oktober 2015

Het wonder van gezien worden

Inleiding:

De blinde in het evangelie van vandaag vraagt om te mogen zien, en hij ziet ineens, waar het om gaat in het leven. Hij ziet een nieuwe wereld voor zichzelf opengaan, en volgt Jezus verder op zijn tocht, 'God verheerlijkend' (zegt de evangelist Lucas).

Preek:

De evangelist Marcus begint zijn evangelie zo: 'begin van de blijde boodschap van Jezus Christus'. Hij zegt niet: Ik ga jullie het verhaal of de geschiedenis van Jezus vertellen. Maar hij geeft met die beginwoorden onmiddellijk aan wat Jezus te brengen heeft: een blijde bevrijdende boodschap. Het wonderverhaal van Bartimeüs, dat we vandaag horen, raakt de kern van die boodschap. Een wonder betekent: een-nieuw-begin-kunnen- maken, het oude achter je laten, een nieuwe kans krijgen, weer verder kunnen. Toen Bartimeüs dacht dat het allemaal geen zin meer had, kwam er toch een opening. Dat is het wonder: zicht krijgen op een andere wereld, op 'deze wereld omgekeerd'; ogen die open gaan voor 'waar het om gaat in het leven'.

Niet zo lang geleden ontmoette ik iemand, die mij deelgenoot maakte van een heel moeilijke fase in haar leven, haar scheiding. Nog voel ik de pijn van dat proces in haar woorden, in de stiltes die vielen, in de tranen. De pijn om het plots alleen staan; de pijn om de vrienden /innen, die ineens geen echte vrienden/innen blijken te zijn en je laten vallen; de pijn en de zorg om wat de impact is op de twee opgroeiende kinderen. Toen, na een lange stilte, zei ze: 'nu zie ik de dingen anders, waar het verkeerd zat, wat er in het leven tussen mensen zo fout kan gaan en waarom, en waar het echt om gaat; nu zie ik het ineens.'

Ik keer terug naar het evangelie van vandaag: wat gebeurt daar?

Een blinde bedelaar langs de weg; mensen snauwen hem toe dat hij

zijn mond moet houden. De man zit letterlijk aan de kant; hij hoort er niet bij; "hou toch je mond jij" ; hij wordt weggedrukt. Wat het leven is, wat het leven belangrijk maakt, wordt hem onthouden. Mensen willen hem niet zien, willen hem niet horen. Er is al zoveel ziekte en ellende in de wereld. Je kunt maar beter je ogen en je oren sluiten. Hoe vaak hoor je niet, dat er een opschudding ontstaat in een buurt, wanneer een rijtjeshuis klaar gemaakt wordt voor gehandicapte mensen, of wanneer er sprake is van opnemen van vluchtelingen. Wij willen ze niet zien, wensen niet met hen geconfronteerd te worden, zien beren op de weg. Opvangen, een plek geven, goed maar nimby, 'not in my back yard'.

Wat gebeurt er dan in het evangelie? Die wereld wordt omgekeerd: Jezus ziet de blinde aan de kant van de weg en hoort hem roepen. Hij schenkt hem aandacht. In tegenstelling tot wat de mensen doen, plaatst Hij hem centraal en gaat een gesprek met hem aan. En dan gebeurt het wonder, de genezing, de heelmaking. Is dit een fysiek wonder, dat hij die blind was ineens met zijn ogen kan zien? Misschien! Maar wat een groter wonder is, is dat de blinde door Jezus een andere wereld ervaart: hij wordt gezien als mens. Dat hij, die aan de kant zit en niet meetelde, van Jezus aandacht krijgt en er weer bij mag horen.

Een nieuwe wereld! Dát is de blijde bevrijdende boodschap van Jezus! De ogen van de blinde gaan open voor een andere wereld, een wereld, waarin plek is voor armen, voor gehandicapten zoals hij, en voor mensen in nood zoals vluchtelingen vandaag. Een wereld, waarin deze mensen niet te horen krijgen dat ze zich gedijsd moeten houden. Een wereld, waarin ze volwaardig als mens worden opgenomen. Ze tellen mee; ze zijn niet minder. Voor God, voor Jezus, en voor henzelf geldt: je mag er zijn, zoals je bent. Zou dat niet het wonder zijn? En de kern van de blijde boodschap? Achter de wereld, zoals die zich aan ons vertoont, gaat een andere wereld schuil: een nieuwe wereld! We moeten het wel willen zien....